

Ryttaretorpet

Detta ryttartorp tillhörde från början Örnans rusthåll, men övertogs runt 1790 av Ekeshult. I Örkeneds socken fanns förhållandevis många ryttare, vilket kan härledas till de många stora ensamgårdarna med god bärkraft. 1765 fanns det 13 rusthåll i socknen och 1778 hela 20 stycken. Ryttarna i Örkened tillhörde Södra skånska kavalleriregementet, vilket flera gånger under historiens lopp var utkommenderat i krigstjänst. Under fälttåget i Pommern, 1757-62, drabbas göingarna av stora förluster, ca 20 ryttare stupar eller dör i fältsjukan under perioden.

Till just detta torpet flyttar 1759 ryttaren Carl Fredric Deriken, född i Stockholm, som efterträdare till Per Hallenberg vilken stupat i Pommern. Deriken tjänstgör i tjugo år som ryttare för Örnans under en förhållandevis lugn period, bortsett från de första åren som han troligtvis tillbringar i Pommern tillsammans med sitt kompani.

Hans hustru hette Klara Klintorp, även hon var född i Stockholm. 1779 efterträds Deriken av Jonas Örn, som dock stupar 1790 i Ryska kriget.

Den siste ryttaren på torpet var Sven Bengtsson Svanberg, född 1839 i Kruseboda.

Ett kavalleriregemente bestod av 1000 man, fördelade på åtta kompanier med 125 man i varje kompani. 1834 omstrukturerar man kavalleriregementena och ändrar benämningen kompani till skvadron. Regimentena bestod fortfarande av 1000 man men får i stället tio skvadroner om 100 man.

Bakom varje soldattorp döljer sig många spännande berättelser, varav alltför få finns dokumenterade. Soldatfamiljer har kommit och gått och soldatänkor har blivit vräkt för att lämna plats åt nya soldatfamiljer.

Vilka historier har inte berättats i dessa torp under mörka vinterkvällar, till skenet av en osande talgdank...?

Mer om Ryttaretorpet
på www.hogsma.nu

